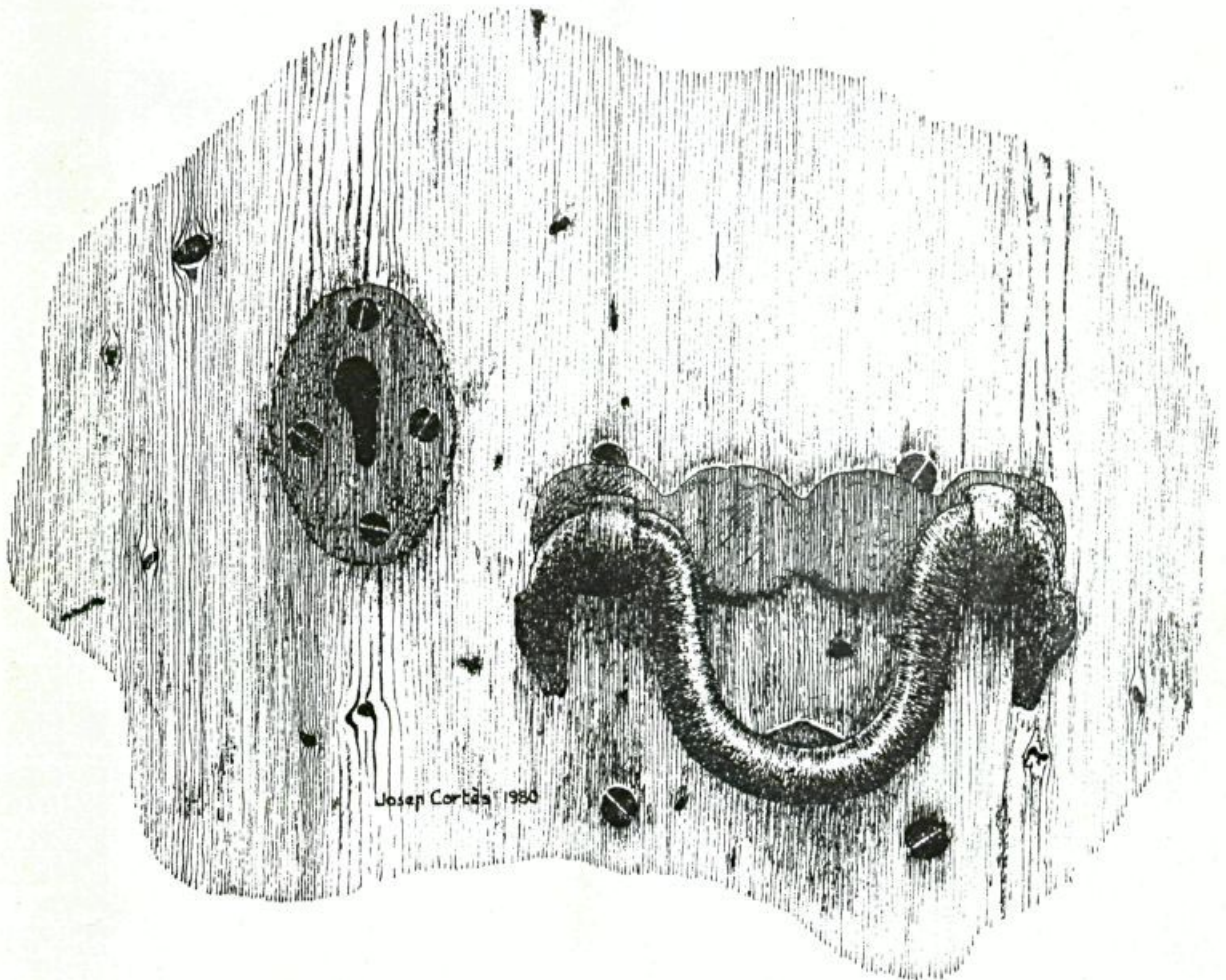

C. COSTA
Tele 11204

flor de card

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

GENER DE 1980

Josep Cortès 1980

VUIT ANYS

Aquest mes fa vuit anys que va sortir Flor de Card per primera vegada. En quedam pocs dels que fèiem aquelles meravelloses i productives vetlades enrevoltant la retxada i, per tant, aprofitada taula del Club. Eren altres temps. Llavors la revista s'a rava fent tota sola, a poc a poc. Pareixia que, a magada darrera els caramells de papers de colorins, pósters, planificacions, ... escoltava les xerra des que, sense temer-mos, anaven formant la nostra personalitat, i en feia un extracte per a omplir les seves planes. A baix hi posava una signatura qual sevol, era igual, l'article l'havia fet l'ambient màgic d'aquella sala plena de cadires espanyades, de revistes d'altres pobles, de dibuixos, de diaris -un els guardava damunt el sòtil per quan seria vellet- i d'il.lusions. Sobretot això: il.lu sions. Erem uns al.lots sense experiència però carregats d'il.lusió que fèiem allò que trobàvem que havíem de fer. Sabíem -o intuïem- que rebríem qual que bescollada (el temps s'ha encarregat de demostrar que les nostres previsions encara feren curt) però tiràvem envant perquè volíem canviar el poble, volíem combatre contra lo impossible, com aquell fum del cigarret que volia lluitar contra l'aire. Erem joves; encara crèiem que el poble es pot canviar escrivint. Ara, al cap de vuit anys, veim que no hem canviat res, que el poble segueix igual, que sols canvia l'apariència, pero no el fons. Els que sí hem canviat hem estat noltros, i aquest canvi, per sort o per desgràcia, per ventura s'ha esdevingut per mor de la revista. Ha estat ella que, un mes darrera l'altre ens ha anat formant les inquietuds i ha modificat la nostra manera de pensar. És ver, que hi hem perdut -o guanyat- moltes hores darrera ella, però potser siguem els més beneficiats de la seva influència: hem conegut nova gent amb il.lusió i inquietuds semblants; hem hagut de llegir, cercar i demanar per fer els articles, i, per tant, hem après; hem escrit lo que crèiem que s'ha via de fer i potser hem actuat influenciats pels nostros mateixos escrits. Per això, tal vegada con vendria afegir una altra finalitat a les tres clàs siques de la revista -opinió, informació, història - i és la de formació cultural, política i social dels seus col.laboradors.

Quin camí hem de seguir d'ara endavant? Quins han d'esser els temes preferents? Crec que lo millor és deixar-ho en mans d'aquest esperit amagat, molest per uns, indiferent per la majoria, necessari per uns pocs que es diu Flor de Card.

J. cortès

APROXIMACIÓ

al

Algunes vegades ja s'ha apuntat, des d'aqueixes pàgines, la necessitat de fer, en profunditat, una anàlisi de l'ésser del Card; és a dir, cercar el "què", "perquè" i "com" ha representat el Card per a la vila en el transcurs de la seva existència; tasca aquesta laboriosa i, en certa manera, també perillosa per la dificultat que sempre representa la manca d'una perspectiva superadora d'ideologies massa evidents. En-vestir aquesta tasca no és, ara per ara, la meua intenció; so- lament intentaré esboçar una mica l'evolució per arribar a una mena d'anàlisi superficial de la dinamització intentada aquests darrers vuit mesos.

AHIR

L'arrencada i primera època (del 72 al 75) potser es caracte-ritza una mica per la infantilitat, un "fer per fer" sense gaires implicacions ideològiques; potser conseqüència en fou la realització "unitaria" d'activitats. Unitari en el sentit que hi eren integrades gairebé totes les per-sones joves de la vila i això implicà forta i "poc definida" activi-tat.

NO IMPLICACIONS IDEOLÒGIQUES → UNIÓ → FORTA ACTIVITAT

D'aquella època són algunes de les seccions que encara funcionen: "Flor de Card", "Card en Festa" i "Escola d'adults (avui de mallorquí)".

Després vingué una lògica (?) regressió en el camp d'acti-vitats, potser influïda pel "cansament" i també per la pro-gressiva definició més o manco ideològica dels nombrosos compo-nents de la "màquina activa". Era el moment més adequat, hi amb això que dic no hi presupòs consciència de la realitat, perquè el darrer consistori encapçalat pel Sr. Vaquer decla-rà l'expulsió del Card del segon pis de la Sala, i també per què l'ésglésia local s'inhibís oficialment.

Potser aquí es pot situar el començament d'una segona èpo-ca caracteritzada per la funcionalitat "política" (o si vo-leu pre-política) així com per una marcada apatia organitzati-va en el pla d'activitats i cultural per part dels càrreggs rectors del Card. Apatia que portà al Card a situacions vergo-nyoses (no dic ilògiques), com és ara inactivitat total i per-dua de nombrós material (reçordau l'esquela de n'Antoni Font, potser reflexe del pensar més generalitzat).

Posteriorment la legalització dels partits polítics i l'a-vinentesa de les municipals coparen la "funcionalitat política" i el Card es quedà amb la sola apatia

AVUI

Aquests darrers mesos (abril-desembre, 79) s'ha intentat una nova dinamització del Card, assentar les bases d'una pos-sible i desitjable investida del Card. Per possibilitar això, s'ha intentat:

- A - Una modificació de l'estructuració teòrica, que es concre-ta:
a) - Canvi d'estatuts (que ens situa dins l'òrbita dels

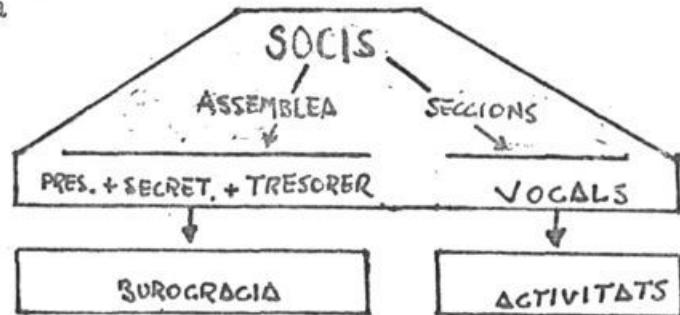
centres culturals), on una part de la Junta (President, Secretari i Tresorer) deixa de tenir capacitat "directiva" per passar a desenvolupar una activitat merament burocràtica i de representació; mentre que el pes de la direcció recau sobre l'altra part de la Junta, els delegats de les diverses seccions.

Crec que al manco aquest era l'esperit del canvi. Que els càrregos de funcionalita política passassin a ésser càrregos de feina i servei per tal de possibilitar una millor fluïdesa en el camp de les activitats.

b)- Plena autonomia de les seccions. Matisat a diverses Juntes s'acordà que cada secció podria fer i desfer segons acord de la mateixa secció. Això suposa més lleugeresa a l'hora de decidir i fer; i també potser representa un perill: la possible desmembració formal del Card (on sols la "legalitat" evitaria la desmembració real).

B - Planificació pràctica, que es concretà:

a)- Lloguer d'un local (Mn. Galmés, 67) que servís de magatzem i lloc de feina i programació. El local, a dir ver, avui ja no fa, o el fa a mitges, el servei pel qual va ésser llogat; sobre tot a la part que fa referència a magatzem i centre burocràtic (raons que haurà d'analitzar i a les quals s'haurà d'enfrontar la nova Junta)

b)- Programació d'activitats, realitzada per totes i cada una de les seccions, de cara a l'any 80. Dur-la a terme ja és ara responsabilitat de cada secció, i més concretament dels caps de secció.

DEMÀ ?

Parlar del futur sempre és jugar amb suposicions, més o manco fonamentades. Personalment veig el futur del Card una mica gris, car "l'acció cultural" quasi sempre necessita "duros", cosa que mai no ha tinguda el Card i que pareix, vista l'actitud del "nou" consistori, que ara per ara, tampoc no tindrà.

La falta de duros es pot suplir, com demostren els primers quatre anys, per entusiasme, voluntat i feina de "grup ampla", d'equip més o manco conjuntat que, per òbvies raons ideològiques i personals, no crec es pugui trobar dins la gent "coneguda", "de sempre". Evidentment faig referència a una possible alternativa de "gent nova", que solament puc entreveure dins les capes de gent jove no entrada encara dins la vida pública de la vila. Dit d'altra manera, gent amb il·lusió i no gens "cremada" per llengües interessades.

Es possible una nova investida?. ¿Seguirà éssent el Card un parell de seccions que tiren pel seu vent, i encara a temporades?. Agafarà les banyes la gent jove?. ¿Seguirà l'apatia que s'intenta apartar?... Preguntes que solament el temps podrà contestar.

Guillem Pont
(ex-president del Card)

LES ILLES CERCANT LA SEVA AUTONOMIA

Després de llegir aquest títol, qualcú pot pensar que s'ha perdut la nostra autonomia i que ara estam cercant-la. AUTONOMISTES, jo us dic que no passeu pena, ja que molt difícilment es pot perdre tal autonomia si encara no ens ha arribat, si encara no l'hem tenguda. Però també us dic, autonomistes, que no us desanimeu perquè he sentit a dir de bones fonts que la nostra autonomia està en camí. Però lo bo d'això és qui ningú no sap quan ens arribarà, ja que segons diuen s'ha equivocat de camí i ha agafat el més llarg.

Abans de seguir vull dir que lo que pretenc amb aquest escrit és, segons lo que sé i puc, aclarar un poc les idees que sobre autonomia té un grup bastant gros de persones. Gent que sent parlar d'autonomia i no sap què és o no ho sol tenir molt clar, i per això es deixa enganyar molt fàcilment.

En primer lloc vull dir que AUTONOMIA, segons el diccionari Alcover-Moll és "la llibertat de governar-se per les seves pròpies lleis", i segons la Constitució espanyola, que és lo que ens interessa aquí, en poques paraules es pot dir que AUTONOMIA significa que les regions puguin administrar lo seu sense dependre de Madrid, com fins ara s'ha fet.

Hi ha que dir també aquí que segons aquesta constitució hi ha dues formes per a arribar a l'autonomia, que estan expressades als articles 143 i 151 de la Constitució, i és aquí on trobam tot el problema que s'ha creat sobre l'autonomia. La TVE, els periòdics, els polítics en parlen i escriuen sobre aquests dos articles sense pensar que no tota la gent sap tant com ells i que si no s'expressen un poc millor el poble molt difícilment entendrà res.

Us diré per aclarar això dels articles que el 151 és el que permet una autonomia més ràpida i que damunt ell s'han recolzat els catalans i els bascs per fer la seva autonomia. Del 143 us diré que és el que permet una autonomia però a més llarg plaç, marginant així les altres regions. També us diré que el 143 ve a ser l'article de UCD, ja que es pot dir que és l'única força política que hi està a favor.

Si l'hagués d'explicar d'una manera més senzilla us diria que lo que passà va ser que els pastissers de UCD feren un pastís que per cert els dugué molta feina, però per equivocació -o volguent- se'n temeren que l'havien fet massa petit i només en pogueren donar als catalans i als bascs. Lo que no s'esperaven és que el pastís els sortís tan bo i que totes les altres regions també en volguessin, i per això ara s'han posat a fer-ne un altre, però pareix que els dura un poc de temps i les regions tenen moltes ganes de menjar-ne.

O també es pot dir que a l'autonomia dels catalans i dels bascs l'envià amb un avió i vol enviar amb bicicleta la de les altres regions.

I per acabar i esperant que s'hagi aclarat un poc lo d'autonomia, jo deman aquí al batle i als regidors que es pronuncin lo més prest possible sobre quin camí volen per l'autonomia, ja que el poble necessita saber lo que pensen els seus representants sobre un tema tan important.

POESIA

R.J.Llull

PREGUNTES D'UN OBRER DAVANT UN LLIBRE Bertolt Brecht
(1934, del llibre "Històries del Calendari", 1939.)

Tebes, la de les Set Portes, qui la va bastir?
Als llibres apareixen els noms dels reis.
¿Van arrossegar els reis els grans blocs de pedra?
I Babilònia, tants cops destruïda,
¿qui la tornà alçar? ¿Quines cases
de la daurada Lima habitaven els obrers que la van
construir?

La nit en què va ser acabada la Muralla xinesa,
¿a on anaren els paletes? Roma la Gran
està plena d'arcs de triomf. Qui els erigí?
¿Qui van vèncer els cèsars? Bizanci, tan lloada,
¿tenia sols palaus per als seus habitants? Fins i tot a
l'Atlàntida llegendària,
la nit en què la mar l'engolia, els habitants cridaven
implorant ajuda a llurs esclaus.
El jove Alexandre conquistà l'Índia.
Ell sol?

Cèsar derrotà els gals.
¿No menava ni tan sols un cuiner?
Felip II plorà quan es va enfonsar
sa flota. ¿No va plorar ningú més?
Frederic II guanyà la guerra dels Set Anys.
¿Qui la va guanyar, a més a més?
Una victòria a cada pàgina.
¿Qui cuinava els àpats de la victòria?
Un gran home cada deu anys.
Qui pagava les seves despeses?
Una pregunta per a cada història.

1940 Bertolt Brecht

El meu filllet em demana: ¿He d'aprendre matemàtiques?
Per què?, voldria contestar-li. Que dos bocins de pa són
més que un
ja te n'adonaràs.

El meu filllet em demana: ¿He d'aprendre francès?
Per què?, voldria contestar-li. Aqueix estat s'esbuca.
Assenyala't la boca i la panxa amb la mà,
que ja t'entendran.

El meu filllet em demana: ¿He d'aprendre història?
Per què?, voldria contestar-li. Aprèn d'amagar el cap
davall terra
i potser et salvaràs.
Sí, aprèn matemàtiques, li dic,
aprèn francès, aprèn història.

1699.-Mayo-19.- decretase la erección de la cofradia y autorizanse los correspondientes estatutos de la misma, al tenor de la solicitud que se copia:

El Dr. Guillem Vicens prevere y Vòcari de la Iglesia del lloch de St. Llorens del Cardessar, y obrers de la Capella de nostra Sra. de dit lloch, diuen y representan a V. M. molt Illtre. Sr. Vicari Gl. que moguts de la devocio tenen los moradors y habitadors de dit lloch a nostra Sra. SS^{ma} han obtes de se Sanctedat licencia de erigir una nova confraria en dita Iglesia sots titol y Invocasio de Maria SS.^{ma} anomenada de St. Llorens en lo dia y festa de la Purificasio de Maria SS.^{ma} ab son breu apostolich despexat en Roma aput Sanctam Mariam Majorem anno Incarnacionis Dominicae 1697 kalendas Decembris ab lo qual se troban alegits los quatre dies y festividats de nostra Sra. pera guañar las indulgencias que son los seguents: la Anunciassio, Asumpsio, Nativitat y Conceptio per el bon govern de la qual han fets y fabricats los supplicants ordinacions y statuts y com no se puegue erigir dita nova confraria sans la autoritat y aprovacio de V. M. Illtre., suplican sia de son servey manar erigir dita confraria etc.

Capitol I.º

Primo Que en esta sta. Confraria pugen y deguen esser rebuts per el Rector o Clavaris tots los qui confessats y combregats voldran entrar de cualsevol estament que sian axi homens com donas.

Cap.2.

Primo se ordena que en esta Sta. Confraria hi haze quaranta fins en cincuenta confreres, y se dirán confreres de nombre entre pajesos y de dins el lloch, y de estos se fasse eleccio cada any per los officis se offeiran; y pera que sia ben governada dita confraria. Aximateix hi haurá un nombre de donas pajesas y de dins el lloch, y pera que de estas al matex dia que se treutan los Regidors, se tregun tambe quatre donas dos pajesas y dos de dins el lloch y estas cuidaran de limpiar las robas y llantias de la Capella y cercar almoynas per adornos de la matexa capellade nostra Sra. y si aparexera haverse de aumentar el dit nombre de confreres y confraressas se fera ab consentiment del Reverent Sr. Rector sobreposats y Clavari de dita Confraria.

2.º Se ordena que morint algun confrere del nombre es fassi electio dela altri per los matexos Regidors de dita Confraria, y aso se fara dins la Capella ahont se li declaran las que te si al treven, o no del carrech algun y las gracias y Indulgencias axi en lo spiritual com en lo tempo-ral, y ajonollat devant del Sr. Vicari dira lo dit Vicari la oracio del Sperit Sant Deus que corda fidelium etc. Una oracio de Maria SS. y Actiones nostras quesumus Domine etc. y li donaran un ciri anses dient Accipe cereum album et ad censum ut intersetione B. V. Mariae, et caritate avensus ap pareas coram Deo. Amen.

3. Ordenam que si algun confrere o confraressa dell no-

mbre caygues en algun cas publich y scandalos no pugue con -
correr en carrech ni offici algu. de dita Confraria.

4.º Se ordena que si acas hi havia alguna necessidad ur-
gent y patent en nostra Confraria la qual no pugue esser re-
mediada de las almoynas ordinarias, puguen los Regidors ab
parer y voluntad de tots los confreres y de la major part
de aquells sercar almoynas extraordinaries o fer un tall en-
tre dit confreres.

JOSE RULLAN, PBRO.

SOMNI

DE MITJA NIT

a. servera

A vegades, asseguda dins l'obscuritat de la meva cambra, m'a
tur a pensar sobre quina és la importància de tot, tot el que
m'envolta, i és tan absurd. Quina importància tenc jo? I tots
vosaltres? Per atzar som imprescindibles per l'existència de
l'univers? Per ventura som res més que essers bacterians que
sols es veuen als ulls de l'espai amb ajuda del microscopi?
Digau-me on és l'amor dels homes. Digau-me on és la compren-
sió del món. Digau-me on és la justícia universal i jo us di-
ré que crec en l'home. Però mentre no em mostreu tot això ,
deixau-me dubtar de l'existència de l'home com a persona i
deixau-me creure que res té importància, que res existeix de
veritat, que estam dins un món irreal on totes les coses que
passen no són més que somnis més enllà de la mitja nit.

Vull creure en vosaltres, vull creure en jo, vull creure en
el món, però les coses absurdes em fan pensar que em trob a
un món fictici, a un món irreal on les mans de l'home reshan
tengut que veure amb la creació d'aquest somni de mitja nit.
O creis que té molta importància el que vosaltres penseu? El
que jo pensí? En realitat res pot importar mentre l'home no
esborri de les seves normes de vida la lluita cruenta amb el
seu germà.

El simple fet de demanar que et deixin viure tranquil sembla
avui una doctrina extremadament revolucionària.

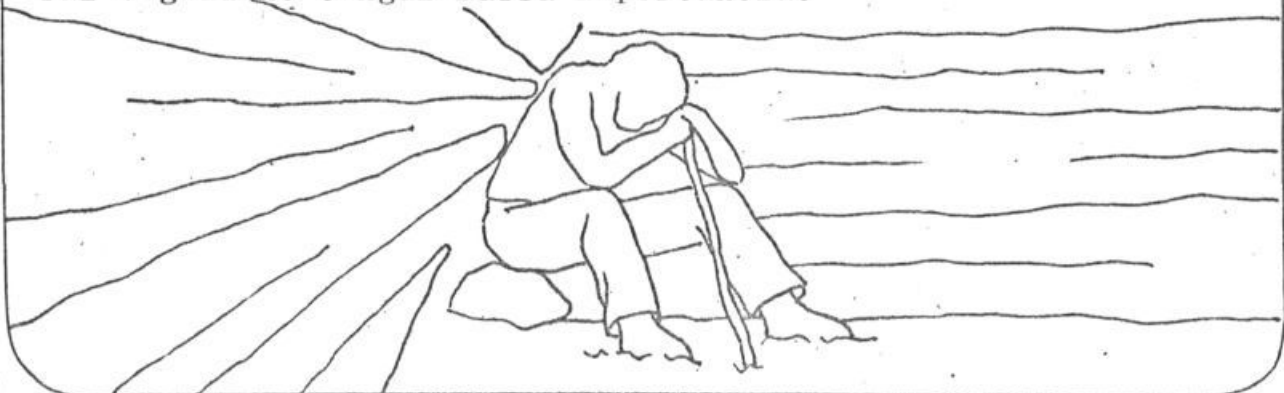
Digau-me quin sentit té tot el que jo vull dir, si després
tot, tot seguirà igual que abans.

Nosaltres els homes ens creim superiors a la natura, tan sols
perquè som més cruels. És clar que l'home sap destruir més
que la natura. Però, per ventura sap estimar més?.

Em deman si deu esser absurd el fet de voler tornar papallo-
na. Sí. Supòs que és absurd. Molt absurd.

Pens que estic somiant i vull despertar. En realitat és im-
prescindible que desperti. És tan absurd aquest somni. Vull
despertar. Vull cridar, però les meves cordes vocals no es
volen moure. Vull despertar. És tan absurd...

Un raig de sol pega a la meva cara. Record que estava pensant
dins la inconsciència, però no record res, absolutament res.
Tal vegada no tengui massa importància.

El batlle passat deia que els que duen la revista són uns comunistes. Un membre des tacat de UCD ha manifestat que els de la revista són un GRUP d'idees comunistes. El batlle actual pensa que la revista està "tancada" dins un petit GRUP. La Comissió de Festes troba que pareix el bolletí d'un partit polític.

Tot això demostra una cosa: tots els que d'una manera o de l'altra arriben al poder tenen la mateixa opinió de la revista.

El secretari de la democràcia, supòs que cansat d'haver de fer tantíssima feina per tan pocs dobbers, ha presentat la dimissió. L'Ajuntament, angoixat per haver perdut un home de tanta vàlua i tan feiner, l'hi ha haguda d'acceptar, i ara no en tenim. N'haurem de cercar un altre.

Pareix esser que la "alternativa de poder" ha comprès que si vol arribar al govern ha de deixar anar els obrers i s'ha d'atracar als empresaris. Això sí, per no fer-ho tan coneixedor guardarà un poc les distàncies i no farà massa cas a Ferrer Salat.

Al sopar del campionat de tenis, on hi havia, barrejats, vencedors i vençuts, també hi assistiren -de franc, clar- alguns membres de l'Ajuntament. Un parell d'assistents es demanaven, sense gens de malícia, per l'amor de Déu!, a veure quin dels membres havia estat eliminat i quin el guanyador. Aquests tenistes tenen unes coses!

-oO-o-O-o-

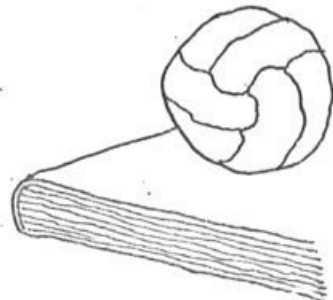
Per cert que en aquest sopar també hi va anar l'ex-regidor Guillem Quina. Malles llengües deien que l'havia eliminat el batlle, però no és ver; va esser en Jeroni.

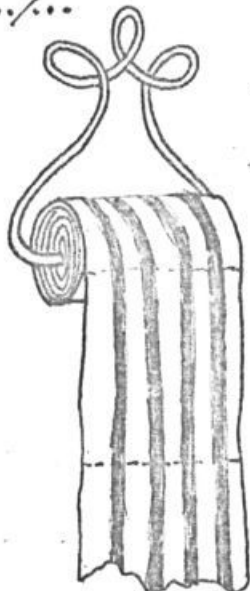
En el pograma de fiestas de Sant Antonio el Ayuntamiento va poner "beneïdes" en ves de bendecidas. Se ve que no està mui fuerte ni en mallorquin ni en forastero.

L'altre dia, en el Diari de Mallorca, va sortir la notícia que a l'escola s'havia inaugurat una àmplia biblioteca. O millor dit, s'havia acabat el local.

Pel mateix temps es va saber que s'havia esbucat el cel-ras d'una aula. Per ventura sídels dobbers dedicats als esports n'haguessin guardats un parell això no hagués passat.

.../...

La UCD de Sant Llorenç es defineix tan autonomista que temps enrera fins i tot en va agafar el nom. La UCD de Ciutat va decidir anar cap a l'autonomia de la manera més ràpida possible. La UCD de Madrid troba que no hem de frissar tant, que les coses val més fer-les poc a poc. La UCD de Ciutat no diu res. La UCD de Sant Llorenç no diu res. Visca l'autonomia.! Visca la UCD!.

-oOo-

El PSOE, ara que ja no hi ha res que fer, ha decidit demanar l'autonomia i protestar per l'actuació de UCD. S'ha de quedar be davant els possibles votants. Visca l'autonomia! Visca el PSOE!.

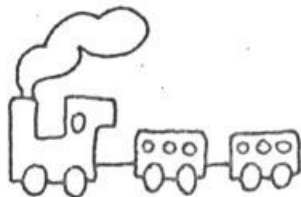
-oOo-

Sabeu que us dic? Idò be. Ja està dit tot.

Maldament us costi creure-ho us asseguro que quan va caure el "grop" hi va anar molta més gent a veure-ho que quan va caure el cel-ras de l'escola. N'hi havia que per no fer-ho tan coneixedor guaitaven per darrera un cap-de-cantó, i d'altres hi passaren una bona partida de vegades amb el cotxe.

-oOo-

Fins hi tot m'han assegurat que un municipal anava a totes les obres per veure si tenien permís. Ara que havia caigut la paret era cosa de tenir tots els papers ben estirats. Si que en feia de no sa aquest GRUP, vull dir GROP!!!.

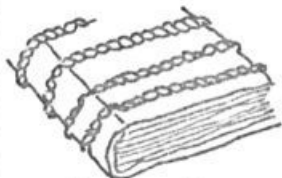

Si jo fos un dels que comanden a la televisió, aquell anunci que diu: "El país que apoya a su tren, apoya su propio progreso", no voldria que sortís a les Illes. És un clar intent d'incitació al terrorisme, contra l'artefacte. **subscriviu-vos a**

- Si us voleu rentar el cervell amb el detergent que el deixa més net,
- Si voleu trobar parella, sia del sexe que sia,
- Si voleu que tothom us admiri per la vostra valentia,
- Si voleu, en fi, triomfar a la vida...

**flor
de card**

la millor revista del poble

Mirau quines coses: l'altre dia, a l'escola, hi va haver mestres que feren vaga per protestar contra el seu propi partit. ¿Es pot dir això rompre la disciplina de vot? De totes maneres és d'agrair que una persona faci el que troba millor, anc que vagi contra el seu partit.

Enhorabona! han sembrat arbres darrera la Sala (o davant). Es perem que amb una geniada com l'altra no els tornin tallar.

ser matances -III-

F. Clapés

Es nins de Ciutat estan contemplant tot allò que se fa; ses nines ja s'han aixecat amb so davantal blanc i galó vermell -que és el típic davantal matancer-.

-Ala, nins -crida sa padrina- berenau i anau-vos-ne a escola a donar sa llició, i ara jo vos prepararé es present que vos n'heu de dur a s'escola per ses monges i es mestre.

Comencen a fer trossos de s'animal i a capolar per fer sa sobrassada i es camaiot. Sa cuina ja està en dansa: dues dones estan pelant patates i sa pella comença a fer xiu-xiu, que vol dir que es llom ja s'està fregint per berenar.

-Ala, homos, veniu tots i berenarém.

I allà fan un rotlo. Damunt una taula comencen a fer llesques de pa de blat i ja hi ha preparats uns quants plats i unes botelles de vi.

Sa madona que se cuida de fer nets és budells té un bon foc a sa caldera i ja està fent es saim.

-Madona, veniu a berenar!.

Sobre les deu i mitja surtén de s'escola ets al.lots que són matancers. Arriben:

-Mumare, podrieu donar-mos un parell de cèntims per anar a comprar pets-, que era costum d'anar a tirar-los dins ses cases, i tocar baules i cantar p'es carrers: Matancera, cule-ra, etc.

Després d'haver berenat, ets homos segueixen sa feina de capolar i preparar per pastar sa sobrassada.

-Madona, ja bull sa caldera per posar-hi es managots i coure es botifarrons. Madona!, sa caldera ja bull!.

-Es camaiot ja estan cosits. Les hi posarem!. Resem tots plegats un Parnostro a la Santíssima Trinitat perquè tot mos surti encertat!.

Ses cuineres estan preparant es dinar de migdia: sopes de matances i frit. Després d'haver dinat, ses dones se posen a omplir sobrassades i a acabar tota sa feina d'es porc. Sa padrina ja té llevat posat per fer es bunyols i ses cuineres ja han preparat per fer es gran dinar.

-Padrina, quants serem?

-Entre sa família, al.lots i amics serem devers quaranta.

Ets homos han sortit a fer una volta per fora-vila a veure com va es sembrat. Soparem devers les vuit d'es vespre. Sa padrina ha tret de dins sa caixa ses estovalles de fil i es torca-boques, que fan una oloreta de bugada!...

Comencen a posar taula i a preparar que no falti res: envi-nagrat, raves, olives, vi, tota sa plateria de plats de pedra que solen sortir aquest dia, plats comuns fondos, etc.

Es mes que ve, si Déu ho vol, continuarà.

POLÍTICA

Loa componentes del comité local de Sant Llorenç, en calidad de representantes del Partido Socialista Obrero Español y, por tanto de un sector importante de la Opinión Pública local, manifestamos que nos oponemos al proyecto de ley llamado de "El Estatuto Jurídico de los Centros Docentes no Universitarios", porque:

- 1.- Es insuficiente el grado de democratización que se quiere introducir en los centros escolares, porque no habrá participación de los sectores más directamente implicados -profesores, padres y alumnos- dejando a la discrecionalidad de los poderes públicos tradicionales el control de los centros de enseñanza e introduciendo esquemas autoritarios en el sistema pedagógico.
- 2.- Deteriora la imagen de los centros públicos a favor de los privados, y no fomenta la cultura de las nacionalidades.
- 3.- Las enmiendas socialistas han sido utilizadas por el partido del gobierno y por fuerzas reaccionarias para propagar la mentira que los socialistas estamos contra la libertad de enseñanza y que queremos estatalizarla, queriendo de esta manera desviar la atención de la opinión pública. Los socialistas pretendemos una escuela pública pluralista, descentralizada y controlada por todos los sectores implicados, de tal manera y forma que las escuelas dejen de ser un medio que genera y perpetua privilegios.
- 4.- Los socialistas no estamos contra la libertad de crear centros privados. Estamos contra la política que pretende utilizar el dinero de todos para subvencionar escuelas privadas de discriminación social y cultural.
- 5.- Protestamos de la manipulación que se está haciendo en los órganos de opinión directamente controlados por UCD o CD en el sentido de que los socialistas intentamos descristianizar la sociedad. Absolutamente respetuosos con las creencias de cada uno y dentro del marco de la Constitución decimos que una cosa es el libre ejercicio del derecho a recibir formación religiosa y otra la imposición de la obligación de recibirla cuando, por falta de puestos gratuitos el alumno no tenga la posibilidad real de elegir centro.

Por todo ello solicitamos que el proyecto de ley sea retirado de las Cortes y sustituido por otro que respete sin ambigüedades los principios de la Constitución en todas sus partes.

El Comité Local del P.S.O.E.
de Sant Llorenç des Cardassar.

SES BENEIDES DE SANT ANTONI

Dia 20 de gener varen fer les beneides de Sant Antoni. Hi havia moltes carrosses de moltes classes, com per exemple la de collir ametles, els caçadors, la d'En "Jomeini" i moltes carrosses més. Però lo que nos va agradar manco va ser el donar premis, si acàs posar un premi igual per tots. Els premis varen esser mal donats perquè sempre guanyen els mateixos. Els dimonis enguany estaven molt bé. Varen esser unes beneides que anaren més o manco bé; varen esser alegres. "Ojalà" l'any que vé vagin igual de bé o més.

Joan Caldentei i Joana Genovart

patria y ejército

Reales Ordenanzas. Art. 24.

La defensa nacional es deber de todos los españoles. Las Fuerzas Armadas, identificadas con los ideales del pueblo español, del que forman parte, al que sirven y del que reciben estímulo y apoyo, son elemento esencial de aquella, en su alerta permanente por la seguridad de la Patria.

La Patria es algo impregnado en nuestras raíces españolas, que vive su vida profunda a través de las generaciones, y que al contrario de los pueblos que han pasado y desaparecido, ella es inmortal.

La Patria es algo sagrado, nuestra Madre, nuestro todo, al que debemos estar siempre con ella en todas las ocasiones y momentos de nuestra vida. Patriotismo es pues una suma de cosas pasadas, presentes y futuras.

El Ejército (según diccionario de la Real Academia Española), proviene del ejercicio; es pues preparación, instrucción y formación de hombres, que serán los guardianes, los defensores de su Patria, para que ésta conserve, su vida, su independencia y su honor. Definiendo: el Ejército es la Nación en armas.

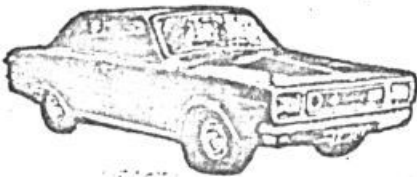
El Ejército no defraudará nunca a su Patria ya que para él no cuenta el sacrificio, el hambre, el frío, la muerte, ya que bien sabe que su espíritu militar exige una postura de entrega y servicio, siempre altruista y generosa para con su Patria.

La Patria y el Ejército lo formamos todos nosotros, los españoles, amando de verdad a España. Ya que la defensa y fortaleza no es tarea sólo de las Fuerzas Armadas, sino de todos los ciudadanos. Como dijo el Ministro de Defensa en el cuartel de "El Coloso" de Madrid que "para la defensa de la Patria es fundamental amar a España, porque sólo se defiende lo que se quiere de verdad".

No olvidemos, como decía un senador, que somos hijos de España, nuestra gran Patria, la Patria de nuestros padres y la Patria de nuestros hijos. Para finalizar recordemos aquella frase de Espengler: "Los pueblos que olvidan su historia y su Patria, están condenados irremisiblemente a repetirla".

El Profesor y alumnos de 4º nivel

"El sabio no se aflige porque los hombres no le conozcan, si no por no conocer él a los hombres". CONFUCIO.

AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS
Cl. Gran Via, 42 - Teléfono 55 22 31
ARTA (Mallorca)

ELECTRODOMESTICS
I
FONTANERIA

ORDINAS

Major, 22 - T. 569100

FEBRER

L'amistat

Es el més noble dels sentiments
i és sempre el més humil.
Creix a l'ombra del desinterés,
se nodreix brindant-se,
floreix cada dia amb la comprensió.
El seu lloc està devora l'amor
perquè ella és també amor, i
únicament els honrats poden
tenir amics, perquè a l'amistat,
el més petit dels càlculs la lesiona.
Com que és un bé reservat als elegits
resulta el sentiment més
incompès i el més mal interpretat.
No admetombres ni falsedats
rusticitats ni renunciaments
exigeix a canvi, sacrifici i valor,
comprensió i veritat,
¡VERITAT! part damunt totes les coses.

b. mesquida

PREMSA FORANA

Projectes i més projectes

Projectes i més projectes,
però molts sense acabar,
un de projectes n'està
més empanxat que en ses festes.

Passat ses municipals
s'únic projecte aprovat
és es sou que s'han posat
es batle i es *concejals*
i no curen cap des mals
que es poble n'està infectat.

Tant té aquí com a Ciutat,
veig que per tot són iguals,
just vetlen es dos reials
que un pobre té arraconats
i en tenir-lo acubat
no valdrà pedaç banyat
ni alens artificials.

Es *paro* molt ha augmentat
per totes ses capitals
mentres donin bons jornals
tot-hom voldrà estar parat.

Es *paro* és una bona eina
per aquests vagos que hi ha,
saps què és de guapo es cobrar
sense fer mica de feina.

Haurien de mirar bé
qui hi està i no tocaria,
jo més d'un en trobaria
que fa feina cada dia
i allà les diu que no en té.

Es qui aguantau es dogal
posau remei aviat
que es temps vos haurà passat
i entre tant no haureu posat
filetes a dos caixals.

R. R. M.

(Del semanari "FELANITX", 5 de gener de 1980)

BATEC

- Dia 1.- Càp d'any. A la biblioteca Mn. Galmés, exposició de ceràmica a càrrec de C. Galmés.
En el poliesportiu final del torneig de tenis del grup B i femení. Guanyaren en Pera Mira i na Maria Galmés.
- " 4.- Tornada de l'excursió del Centre d'Esplai a Andorra.
- " 5.- Cavalcada dels Reis, amb participació de les "Majorettes" i la banda de música. Els Reis arribaren damunt cavalls seguits de nins i nines vestits de pagesos. Feren el repartiment de joguets dins l'Església.
Finalitza el torneig de tenis grup A entre en Pere Jaume i en Jeroni Miquel. El darrer va ser el guanyador.
- " 8.- Acaben les vacances de l'escola.
- " 9.- A Ca'n Neula, sopar dels participants del torneig de tenis amb la Comissió d'esports i Festes i el capdavanter de l'Ajuntament. Entrega dels trofeus.
- " 15.- Deixa d'exercir com a secretari de l'Ajuntament José Maria de Ordoño, passant a ocupar el càrrec Pere Galmés.
- " 16.- Tan sols mitja dotzena de foguerons, per esser el dissabte de Sant Antoni, i encara anaren poc animats.
- " 17.- Per mor del mal temps se suspenen les beneïdes.
- " 18.- Obres Públiques paga a l'Ajuntament l'import de les expropiacions dels terrenys per a arreglar la carretera de Manacor a Artà.
- " 19.- Fogueró a la Plaça Nova amb bunyolada i ball de bot.
- " 20.- Beneïdes de Sant Antoni amb un bon grapat de carrosses. Llàstima que no estassen més relacionades amb el Sant.
- " 29.- Vaga de pagesos. Durant tres dies una vintena de tractors del nostre poble anaren a la manifestació a Manacor i a les basses de Vilafranca.
- " 29.- Sembrada d'arbres a la plaça de l'Ajuntament.
- " 30 Vaga de mestres a nivell nacional. Al nostre poble s'hi apuntaren tots manco dos.

g. quina

Francisco Umbert Perelló

CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/. Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67

SAN LORENZO (MALLORCA)

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

BERNAT POLIT

ESTÀ COMPROVAT

Anunciar-se damunt Flor de Card no su posa cap perjudici per l'empresa. Les enquestes i estadístiques no fallen.

(és propaganda)

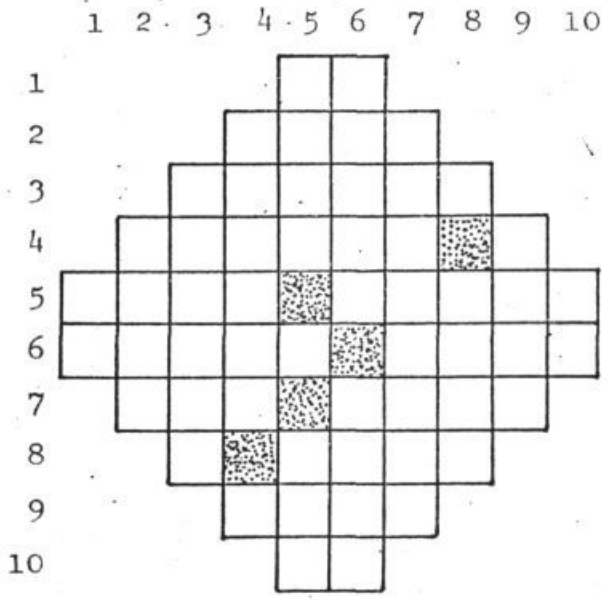
BOSCH I MASSANET
sastres

pça. mercedaris, 1-1r-2ª
tel 21 52 65
ciutat

sucursal al
carrer de la creu, 9
sant llorenç des cardassar

Cardassar, 17

HORITZONTALS.- 1.-L'última part d'una cosa. 2.-Munt, objectes posats uns sobre els altres. 3.-Ornament que es ceneix al cap. 4.- A baix preu (f). Símbol químic del carboni. 5.-Mancat de netedat. Incitar de paraula o d'acció. 6.-Passar ras. Adorn. 7.-Massa d'aigua salada. Pentil. 8.- En números romans, cinquanta. Líquid verd-groguenc que s'extreu de l'oliva (pl). 9.-Pertanyent a la ciutat. 10.-Símbol químic del bari.

VERTICALS.- 1.-Símbol químic del brom. 2.-Crit fortíssim, eixordador. 3.-Per

tanyent a la causa. 4.-Anar carregat amb alguna cosa. Vocal. 5.-Mercat, mostra. Consonant. Privat de la vista. 6.-Esclau dels lacedemonis. La primera claror del dia. 7.-Ciència que tracta de l'estructura dels animals i les plantes. 8.-Vocal. Arc de Sant Martí. 9.-Durícia que surt a la pell. 10.-Símbol químic del radi.

L M N O P Q R S T V X Y Z N Y
 R B J A C L D E F G O S P R T
 E A I B R L N Y J R A E L J T
 G L N E R E O T B B A L A R R
 J A N Y A R G E L A G A M T S
 T D J P L P N O F E N A S R L
 A R E T S I N A M O R J P E I
 N E Y T G C J G A B N C D O L
 C A R E C O B R A Z J O R N J
 T M C R C G R A M R E T L P R
 A E N A V O T A G D S P M L Y
 L T Y Z L R I A B C L R S T V

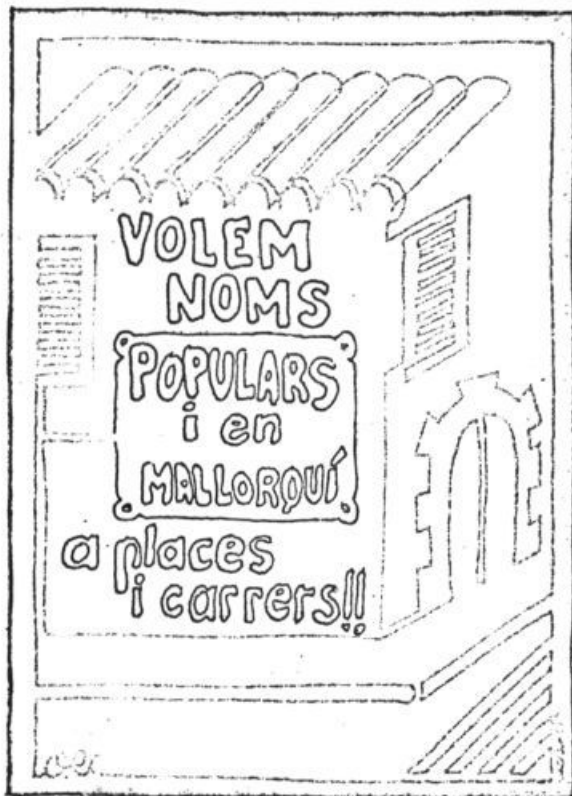
Els noms de deu plantes de les Balears.

SOLUCIONS

FI
 PILA
 CORONA
 BARATA
 C
 BARATA
 B
 RUT
 ATIA
 R
 RASAR
 ORLA
 MARS
 AMIL
 S
 OLIS
 L
 URBA
 B

L
 O
 A V O T A G
 G R A M
 A R E C O B R A
 G C
 I N A M O R
 F E N A S
 A R G E L A G A
 B
 L
 R
 L
 O

si lleu... per m.g.

A la fi!. A la fi l'Ajunta - ment s'ha decidit a canviar i traduir els noms dels carrers i places del poble. S'ha torbat un poc, és ver -el PSOE, el GISLL i el GISC sig naren el Pacte Autonòmic, on es comprometien a canviar els noms dels carrers el primer Ple després d'esser aprovada la llei corresponent, i ja fa més de mig any que hi està - però més val tard que mai, i encara hi som a temps. Si m'ho permeteu, emperò, vol dria dir dos mots referents al tema. No és que sempre trobi ossos al lleu, però crec que no poden fer gaire mal, i convençut comestic de la bona fe dels que ho han proposat, crec que estaran agraïts de rebre una suggerència d'un vilatà. Vet-los-ací:

1.- Aquesta revista ja sabeu que fa estona que demana els canvis de nom, tot i sabent que això suposa una certa molèstia als veïns del carrer: canvis de targetes, factures de les empreses, ròtuls, etc. Precisament per això demanaria que si un nom no s'ha de llevar, quedàs allà on està i no se'l canviàs de carrer, i serien més pocs els, no diré perjudicats, però sí una mica molestats. És el cas de Salvador Galmés, Rector Pasqual, Gabriel Carrió, Jaume Santandreu, ...

2.- Els carrers que tenen un nom popular, per ventura seria millor deixar-los-el: Sa Teulera, Sa Plaça Nova, ...

3.- Hi ha alguns noms que no s'han inclosos dins els propo - sats i crec que no hi sobrarien: Santa Maria de Bellver (antic nom de Sant Llorenç), Ramon Llull, Mossèn Alcover, Rei Sanç (rei del Regne de Mallorca, com Jaume II i Jaume III, que hi són), Guillem Galmés (mestre llorençí de reconescuda i recordada labor), etc.

4.- Al carrer Victòria, posat pel franquisme per a commemo - rar l'esdeveniment, l'han canviat a Reina Victòria (Eugènia?), la dona de N'Alfons XIII, que, sense tenir res que dir de la monarquia, no crec que estigui massa relacionat amb Sant Llorenç.

A part de tot això crec que no seria desacertat indicar damunt el tauló d'anuncis els camins que ha de seguir un llo - rençí que vulgui aportat alguna idea en relació als canvis.

I res més. Sols esperar que els canvis dels noms no quedin arraconats com altres acords que ha pres l'Ajuntament i que prest poguem caminar per uns carrers autènticament populars.

Josep Cortès

EL TEMPS

per francesc umbert

GENER

Pluges: els dies 12, 14, 15 i 17.

Total 112 l/m².

Gelades: els dies 4, 6, 7 i 17.

Boires: El 30 i el 31 als llocs
alts.

Vents: El dia 2 arriba als 80 Km
del N.O. (Mestral).

PLUJA DEL 79

Gener	23
Febrer	76
Març	51
Abril	11
Maig	01
Juny	00
Juliol	64
Agost	17
Setembre	82
Octubre	88
Novembre	73
Desembre	125

Total 611

PLUJA PER ANYS

67	638
68	523
69	1055
70	636
71	797
72	985
73	805
74	693
75	595
76	700
77	534
78	459
79	611

darrera plana

FLOR DE CARD, bolletí-revista del Card, Centre Cultural de Sant Llorenç des Cardassar, carrer Mn. Galmés, 67. Gener de 1980. Número 42. Dipòsit legal 765-73. Edita el Card. Director, Bartomeu Domenge i Amer.

COL·LABOREN a la confecció N'Elisabet Nicolau; a la tresoreria i difusió En Guillem Quina; a la mecanografia Na Caterina Mesquida i a la cosida els que podem aglapir.

TAULA Portada

2	Vuit anys
3	Aproximació al Card
5	Autonomia
6	Poesia
7	Temps enrera
8	Somni
9	Espipellades
11	Ses matances
12	Política
12	Ses beneïdes
13	Patria y ejeército
14	L'amistat
14	Projectes
15	Batec
16	Si lleu...
17	Carrers
18	El temps

Josep Cortès
Josep Cortès
Guillem Pont
Antoni Sansó
Pere J. Llull
Ramon Rosselló
Antònia Servera
Josep Cortès
Francesc Clapés
P.S.O.E.
Joan Caldentei
Joana Genovart
4 nivel EGB
Bàrbara Mesquida
Prensa Forana
Guillem Quina
M.G.
Josep Cortès
Francesc Umbert

